

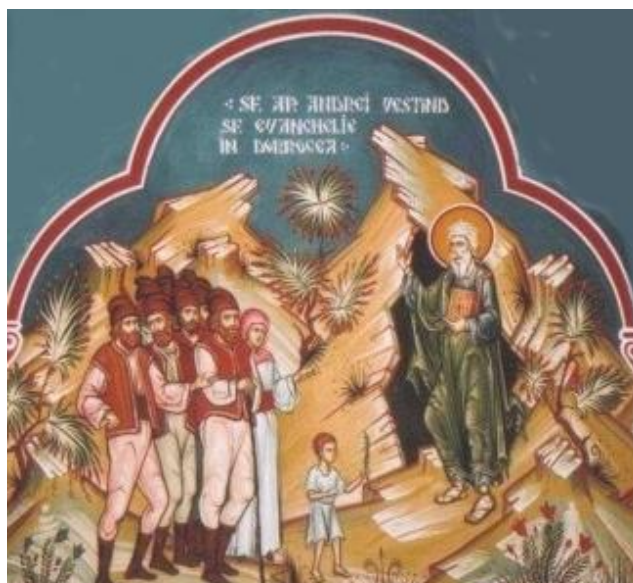
Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El” (Matei 4, 18-20 și Marcu 1, 16-18).

Sfintele Evanghelii pomenesc doar de două ori pe Sfântul Apostol Andrei: la înmulțirea pâinilor (Ioan 6) și după învierea lui Lazăr, când, împreună cu Filip, au înștiințat pe Domnul că niște elini, care erau în trecere prin Ierusalim, voiau să-L vadă (Ioan, 20-22).

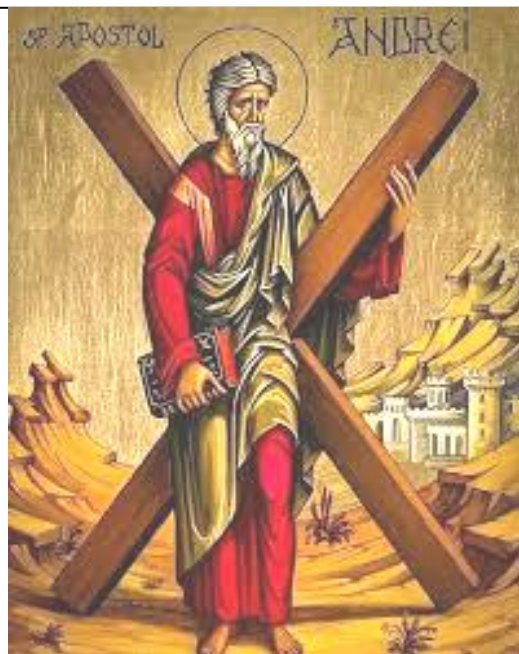
Alături de ceilalți apostoli, și Sf. Andrei a fost martor la toate supliciile pe care le-a îndurat Domnul Hristos (Matei 10 și urm.).

Prima incursiune a Sfântului Andrei a fost în Asia Mică, iar mai târziu în teritoriile getodacilor, între Dunăre și Marea Neagră, arealul Scytiei Minor, dar și la nord de Prut. Influența coloniștilor greci care au ocupat această parte și care au întemeiat unele cetăți (Tyras, Histria, Tomis, Callatis și altele), a fost propice propovăduirii cuvântului Domnului.

Despre acest fapt găsim relatări în unele scrieri din primele veacuri creștine. Scriitorul bisericesc Nichifor Calist redă foarte succint periplusul apostolic al Sfântului Andrei. Astfel, după ce întemeiază episcopii (cea mai veche fiind cea de la Tomis), hirotonește episcopi și preoți în această regiune, trece spre sud, străbătând Tracia, ajunge în Bizanț, Macedonia și Tesalia, ajungând la Ahaia (Patras), Grecia de azi. Acolo primește moarte martirică, și încă din secolul II, ziua de prăznuire a sfântului este 30 noiembrie. Anul martiriului său nu se cunoaște (unii istorici fixează anii 64-67, în timpul persecuției lui Nero, alții mult mai târziu, pe timpul persecuției lui Domițian). Moaștele Sfântului Andrei au fost mutate, în secolul al IV-lea, de la Patras la Constantinopol (capitala Imperiului Roman de Răsărit), când s-a sfințit biserica „Sfinții Apostoli”. Din a doua jumătate a veacului IV, părțile din sfintele moaște au fost date în dar bisericilor din Brescia, Nola și Milano și capul a fost restituit bisericii Greciei, fiind așezat în catedrala din Patras.

Sf. Andrei în Dobrogea, frescă

Ca cel decât Apostoli mai întâi chemat și lui Petru frate adevărat, Stăpânului tuturor, Andreie roagă-te, pace lumii să dăruiești și sufletelor noastre mare milă.

(Troparul Sfântului Apostol Andrei, glasul al 4-lea)

Cinstirea Sfântului Apostol Andrei are un loc aparte în arealul Bisericii drept slăvitoare. Bisericile Greciei, Rusiei și României se bucură laolaltă pentru cinstea de a fi propovăduitor al Cuvântului lui Dumnezeu, iar Patriarhia ecumenică din Constantinopol îl socotește cu recunoștință „întemeietor” al acestui „scaun apostolic”. Așadar, și noi aducem prinos de mulțumire apostolului și propovăduitorului celui ales pentru misiunea sfântă de a ne încredința „tainele Împărăției Cerurilor” și prin mâinile căruia a coborât Harul Dumnezeiesc peste episcopii și preoții încredințați „turmei celei cuvântătoare” până în zilele noastre și până la sfârșitul veacurilor!

Arhidiacon Veselin Ciocov

(Text publicat în revista "Învierea", editată de Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Timișoarei)